

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 635/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Зарић, адвокат из ..., против тужене „ADDIKO BANK“ А.Д. из Београда, ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Шапцу, на седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Шапцу.

Образложење

Основни суд у Шапцу, решењем П 865/2020 од 08.07.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужилца поднела тужбу против тужене и у тужби навела да је тужилца у својству корисника кредита са туженом као даваоцем кредита закључила уговор о стамбеном кредиту ...2007. године, који садржи споразум о месној надлежности Четвртог општинског суда у Београду у случају спора. Затим, како је седиште тужене у Београду, ... и постоји споразум о месној надлежности суда у случају спора, то је на основу одредби члана 20, 39. став 1. и 40. став 2. одлучио као у изреци.

Трећи основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 36038/20 од 30.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да нису били испуњени услови да се Основни суд у Шапцу огласи месно ненадлежним и то без приговора тужене, као и пре изјашњења тужене на наводе у тужби, имајући у виду и да у конкретној ситуацији не постоји искључива месна надлежност Трећег основног суда у Београду.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Шапцу.

Тужба је поднета 26.06.2020. године. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 4.900,00 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости одредбе члана 4. Уговора о кредиту закљученог ...06.2007. године између парничних странака и да се обавезе тужена да исплати тужилци износ од 4.899,38 динара. Уз тужбу је приложен уговор закључен између „НУРО ALPE ADRIA BANK“ АД из Београда (која је на основу решења Агенције за привредне регистре Републике Србије БД 55080/2016 од 08.07.2016 године променила пословно име у „ADDIKO BANK“ А.Д. из Београда) и тужилце од 15.06.2007. године, који садржи споразум о месној надлежности (уговорне стране су сагласне да све спорове настале из и поводом овог уговора решавају споразумно, а у случају да то није могуће уговара се надлежност Четвртог општинског суда у Београду – члан 9. став 8. уговора).

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана, да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП је прописано, да, у поступку о споровима мале вредности не доставља се тужба туженом на одговор.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП и тужба не доставља туженој на одговор, Основни суд у Шапцу није могао по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним, без обзира на постојање споразума о месној надлежности из уговора о стамбеном кредиту, с обзиром на то да за ову врсту спора није прописана искључива месна надлежност и да се тужилца подношењем тужбе Основном суду у Шапцу определила за тај суд, због чега је и даље надлежан за поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић